

# TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

## ABONAMENTUL:

Pentru Sibiin pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.  
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.  
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la  
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiin, strada Măcelarilor 37

Correspondențele sunt a se adresa la  
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Poplăcei Nr. 37.  
Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

## INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiin, 8 Iunie, 1892.

(br.) De când s'a descoperit America, dar mai vârtos decând englesii au inundat în noul continent, ea a atras mereu curiositatea bătrânei Europe prin spiritul de invențiune și întreprindere al locuitorilor și mai cu seamă prin practicabilitatea americanilor, care a devenit proverbială.

America face pași uriași în progres pe toate terenele, în cât cu drept cuvânt americanii sunt de invidiat, și cu progresele, ce le face, se întăresce tot mai tare lăuntric și impune în afară.

Curiositatea lumii este îndreptată acuma asupra unei invențiuni, care, dacă va dovedi practicabilitatea suficientă, va fi menită să reformeze radical întreg sistemul cultivei agricole, dacă și noi mai putem vorbi de sistem agricol în împregiurările și raporturile, sub cari trăim.

E vorba, că americanul Daniel Ruggles a căpătat patentă pentru invențiunea sa de a produce plôie artificială. Experimentele se continuă prin generalul Dyrenforth și experimentarea a dat astfel de rezultate, încât în Newyork s'a constituit chiar o societate, carea pentru o sumă anumită se lăgă a produce plôie artificială pe un teren anumit.

Invențiunea și are originea în fenomenele, ce s'au provocat pe timpul războaielor mari, mai cu seamă dela introducerea pravului de pușcă.

S'a observat adecă, că războiele mari totdeauna au fost însoțite de ploii torențiale și cauza acestora s'a atribuit condensării aerului și aborilor în urma tunetelor de puci și tunuri.

Ați experimentările se fac cu dinamită, care ridicată în vîzduch prin mijlocirea unui balon, esplodează și în urma esplodei se ivesc mai târziu nori, cari se descarcă pe pământ.

Sunt costesitóre aceste încercări, dar americanii merg înainte și ômenii sunt nedumeriți numai asupra unei împregiurări: dacă ôre și fără exploziunile din aer nu s'ar fi ivit nori, cari se adape pământul?!

Acăsta este încă cestiune de deslegat și până la deslegarea ei se fac mereu experimente. Congresul Statelor Unite a hotărît să înducă în bugetul ministeriului de agricultură un credit special pentru continuarea experimentelor; o va fi hotărît acăsta și alte state — se pôte — sigur scim însă, că și în bugetul ministrului nostru de agricultură se află o poziție tot pentru acest scop.

Se putea ôreca tocmai Ungaria să stea mai jos decât Statele Unite? Câte-va deci, de mii cheltuite pe an, abia se observă dintre celelalte milioane, cari se cheltuesc.

Așa ș'au motivat părinții patriei primirea acelei pozițiuni din buget; și noi nu am avé nemic de desaprobat pentru acest pas, mai vârtos că patria noastră este o țără per eminentiam agricolă.

Faptul la părere este dar motivat, nu însă și în realitate se pôte motiva el.

Se pare că noi umblăm tot după lucruri mari, avem ochii ațintiți tot spre ce fac alții, fără ca lucrurile dela noi să le vedem și să le înțelegem.

Am accentuat, că patria noastră e o țără agricolă, dar mai puțin pond s'a pus pe cultura agricolă și de când esistă statul nici odată nu s'a prea încordat, ca să se reformeze lucrurile, înmulțind bogăția pământului, care scade și ea treptat cu exploatarea, ce se face din sinul lui.

Să vorbim numai de un cas concret, care re-reversă o umbră atât de posomorită a indiferentismului, cu care se trece la ordinea țilei preste cestiuni de esistență cardinală.

Filocsera a nimicit vilele cele mai renumite din Ungaria și dacă va întreprinde cineva o călătorie prin țera vinului din Ardél, va observa tristețe vite uscate, fără rod, bune de aruncat în foc; ér locuitorii, cari le cultivau, neavând mijlôce suficiente de traiu, își părăsesc patria.

Comisiunile instituite, ori alese pentru stîrpirea filocseriei n'au ajuns la nici un rezultat practic, căci dacă ar trebui să vorbim de rezultate practice, am fi necesități să înregistrăm la locul prim bancheturile, ce s'au dat și petrecerile escursiunilor la vii.

Astfel de casuri putem aduce și pe alte ramuri ale economiei astfel, că de un sistem economic nici nu putem vorbi.

Să așteptăm până va veni plôie artificială?!

Ar trebui să fim prea creduli și datorința statului ar fi să îndrepte ce e de îndreptat acasă, până ce bunul Dumnezeu ne adapă pământul cu apă după rënduêla firei și să nu umblăm după utopii.

Sistemul rău al agriculturii și economiei preste tot e cauza principală a emigrării locuitorilor și nouă ne vine forțe cu greu, când auzim, că la 5000 de români se află emigrați numai în Chigago, ômeni părăsiți de sôrte și neajutorați de aceia, cari ar trebui să le vină în ajutoriu.

Românul numai cu greu se hotăresce a-și părăsi locul nascerei și patria, el e legat de glie și

dacă totuși ici-colo se hotăresce să emigreze, este dovadă, că raporturile, sub care trăiesc, sunt cu totul anormale, — locuitorii sunt siliți să emigreze, ér acăsta nu pôte fi în interesul patriei.

Acesta e și cuvântul, pentru care trebuie să șicem: *Caveant consules!*

## Revista politică.

În dieta ungară s'a terminat desbaterea bugetară cu bugetul de finanțe. Desbaterea s'a început la 30 Martiu.

Se crede, că până în 1 Iuliu va trece proiectul de lege și prin casa magnatilor.

După încheierea desbaterei bugetare s'a prezentat proiectul de lege despre încheierea convențiunei comerciale provisorice cu Sârbia. Proiectul după o vorbire marcantă a deputatului Eug. Gaál și după un răspuns al ministrului de finanță Weckerle a fost primit. —

Cultul pentru bătrânul Kossuth devine tot mai interesant în Ungaria. Prin cercurile politice se svonesce, că partidul independent a hotărît în una din ședințele sale din urmă să vină cu propunere în dietă, ca parlamentul unguresc să trimită lui Lud. Kossuth o adresă de gratulațiune din incidentul aniversării de 90 ani. —

Vestile despre visita prințului Ferdind al Bulgariei la Londra și despre chipul deosobit de cordial, în care a fost primit acolo atât în cercurile curții cât și ale cetății, au dat țilele acestea mult de vorbit presei europene. Informațiunea cea mai curiosă și mai importantă, dacă va fi întemeiată în adevăr pe ceva, o are, până acuma în privința aces-tei visite „Köln. Zeit“.

Gazeta din Colonia află dintr'un isvor, pe care îl plasăza în cercurile ce stau aproape de ministrul plenipotențiar al Rusiei la Belgrad, dl Persiani, că visita prințului Bulgariei la Londra a avut mai cu seamă scopul de a mulțami prințului și principesei de Wales pentru încercarea de mijlocire, pe care au făcut-o țilele trecute la Copenhaga pelângă țarul în favor prințului. Acăsta mijlocire, ar fi avut deocamdată efectul, că țarul a oprit a se mai da spriginuri oficiale emigranților bulgari.

Despre impresia, pe care a făcut-o în Bulgaria primirea estra-ordinar de simpatică, de care a fost împărțit prințul Ferdinand la Londra, ne-au vorbit în deajuns o telegramă, care a dat ansă deunădi la două entusiaste articole din Svoboda și Bulgaria.

## FOIȚA.

### Procesul lui Ludovic XVI.

— Fragment după Lamartine. —

(Urmare.)

Tronchet și Deséze, introduși în fie-care di în templu cu Malesherbes, pregătiră motivele de apărare. Regele, percurgând cu ei tecstul acuzelor și diferitele împregiurări din timpul regimului seu, cari dovedesc în gândul seu neadevărul acuzei, petrecea ôre îndelungate desvêlind apărătorilor vieța sa publică.

Decând fusese separat, regele refușase a se cobori ca să respire aerul din grădina. „Nu me pot decide să es singur, dicea el: „preumblarea nu mi-ar fi plăcută decât dacă m'ăși puté bucura de ea cu femeia și copii mei“. În 19 Decembre, qise la ôra dejunului, cătră Cléry, naintea celor patru gardiști municipali: „Înainte cu patruspredece ani erai mai tinêr decât ați“. Un trist zimbet desoperi lui Cléry sensul acestor cuvinte. Servitoriul emonționat se silia să cruce sensibilitatea unui părinte. „Ca astăzi, continuă regele, se nascu flica mea. Ați, diua nascerei ei, să nu o pot vedé!“. Lacrimile îi curgeau pe pâne. Gardiștii municipali tăcuși și emonționați, păriau a respecta acest suve-

nir din țilelele fericite, care pătrundea în prinsôre ca să o facă și mai întunecată.

În diua următoare Ludovic se închise siugur în cabinet și scrise mult timp. Era testamentul, cel mai de pe urmă remas bun speranței. Din aceea di numai spera decât la nemurire. Testă în linișce tot ce avea în inima sa de lăsat: iubirea lui pentru familie, recunoscință cătră servitori, ertare inimicilor lui. După acest act pária mai linișcit. Subscrise ca creștin ultima pagină a vieții sale.

„Eu“, dicea din cuvânt în cuvânt în acăstă măr turisire postumă, când omul pare a vorbi dintr'o altă vieță, „eu, anume Lndovic XVI, regele Franței, închis de patru luni cu familia mea în turnul templului, în Paris, decătră aceia, cari erau supușii mei, împedecat dela orice comunicație de unspredece țile chiar cu familia mea, și ce e mai mult încurcat într'un proces, al cărui sfârșit nu-l pot prevedé din cauza pasiunei omenesci; fără a avea alt martor al gândurilor mele, căruia să me pot adresa afară de Dumnezeu, declar aci, în fața lui, ultima mea voință și cele depre urmă simțeminte: Sufletul îl încred lui Dumnezeu, creatorul meu; îl rog, să-l primescă în îndurarea lui, mor, creșdând în biserică și supunându-mi spiritul hotăririlor ei. Rog pe Dumnezeu să-mi erte păcatele; m'am silit să le recunosc cu munițișitate, să le blastăm și să me umilesc naintea lui. . . . . Rog pe toți, pe cari i-ași fi putut ofensa fără voie (căci nu-mi aduc aminte să fiu făcut nimenui cu intențiune vr'un reu) să me

erte pentru greșala ce cred că le-aș fi făcut. . . . Rog pe toți cari simt iubire creșcină să se împreune rugăciunile lor cu ale mele. . . . Iert din totă inima mea pe aceia cari s'au făcut dușmanii mei, fără să le fiu dat vr'o causă și rog pe Dumnezeu să i erte, precum și pe aceia, cari din o răvnă falsă, sau din tr'un zel reu priceput mi au făcut mult rău. . . . Recomand lui Dumnezeu pe femeia și copiii mei, pe sora, mătușile, frații, pe cei cari-mi sunt alipiți prin legături de sânge, sau în ori-ce alt mod ar putea fi. Mai cu seamă rog pe Dumnezeu, se reverse mila lui preste soția mea, copii și sora, cari sufer demult cu mine; să-i apere după îndurarea lui, dacă me vor perde pe mine, până vor fi în acăstă lume trecătoare. . . .

„Las pe copii în grija soției mele, de a cărei dragoste cătră ei nu m'am îndoit nici odată. Îi recomand mai ales să nu le spună despre măririle acestei lumi, dacă sunt condamnați să le simță, ci ca despre nisce bunuri periculose și trecătoare și se îndrepte privirile lor cătră mărirea singur ade-vărată, și durabilă a eternității. . . Rog pe sora mea să îngrijescă și de aci încolo de copii și să le țină locul de mamă, dacă ar avea nefericirea să pēdă pe mama lor adevărată. . . Rog pe soția mea, se erte toate suferințele ce le îndură pentru mine, și supărările ce pôte i-aș fi făcut în timpul cât am fost uniți; precum pôte fi și ea sigură, că nu duc cu mine nimic contra ei, dacă crede, că și-ar putea împuța ceva“.

(Va urma.)

Presa rusă însă se arată foarte iritată de acest eveniment. O telegramă din Petersburg a ziarului „Neue Freie Presse” constată această iritare deși gazetele sunt, în unanimitate, de părere că „provocarea engleză nu ajută prințului să facă nici măcar un pas mai mult spre scopul, pe care-l urmărește.”

„Novosti”, cu această ocaziune, adaugă că după sciri sigure ce are din Berlin, întrevederea dela Kiel va avea urmări cu mult mai importante decât s'a creșut: pacea europeană e acum asigurată pentru mulți ani. Deci nu va reuși Englitera să provoace un război între Rusia și alianța întreită din pricina Bulgariei.

„Novoie Vremia” dice:

Rusia nu poate decât să mulțamească Engliterii pentru ofensatoarea demonstrație, de ore-ce ea reamintește încă o dată, că tot mai durază neturburată intriga pentru strămtorarea Rusiei din peninsula balcanică și pentru îndreptarea căilor Austro-Ungariei și aliaților ei spre Bulgaria, marea Egeică și chiar spre Constantinopol. Rusia nici după întrevederea dela Kiel n'are nici un motiv de a judeca situația în chip optimist. Liniștea actuală nu este decât o scurtă pauză. Rusia trebuie să se folosească de momentele prețioase, pentru ca să-și desvolute mereu puterile morale și materiale pentru luptă împotriva coaliției cu multe capete din Orient.

La astfel de disonanțe enervate ajung unele gazete, iritate din cauza primirii ce s'au făcut la Londra principelui, nerecunoscut, al Bulgariei. Este evident, că ele sau nu știu încă, s'au nu vreau să credă șgomotul, despre mijlocirea principelui și princesei de Wales, la Copenhaga, pe lângă țarul, în favorul principelui Ferdinand. Pentru a se putea judeca cu mai multă claritate situația, trebuie să se aștepte până când se va limpezi și turburarea momentană a presei rusești. Numai atunci se va putea ști lămurit ce însemnează și ce urmări grave poate avea evenimentul, în tot cazul important, al primirii ce s'a făcut principelui Ferdinand al Bulgariei la Londra.

## Tribuniștii la frâne.

### III.

Ca toți soții sei din statul major al tribuniștilor — vechii „pițigoii” și aprigii propagatori ai politicii de activitate până când le-a venit la socotă și d-nul E. Brote a fost funcționar al bisericii noastre, pe carea cu atâta vehemență o persecută în „Tribuna”.

Și anume dela sinodul archidieceșan din 1879, care l'a ales asesor consistorial până la sinodul din 1888, carele prin nerealegere l'a destituit din posturile, ce le ocupa la consistor, a fost asesor și referent în senatul episcopesc și controlor al casei archidieceșane, carele sub diferiți titluri a avut o dotațiune totală de 1400 fl. la an, cum au avut și ceilalți asesori-referenți.

Chiamarea lui ca controlor a fost a manipula dimpreună cu cassariul totă averea archidieceșei.

Cassar era venerabilul bătrân Constanandin Stezar, carele mai provedea și inspecțiunea asupra realităților archidieceșei, care singură dă lucru de ajuns unui om de etatea lui. El deci nici nu putea, dar farmecat de dibăcia și superioritatea intelectuală a colegului seu, nici nu făcea altă decât pe cassariul și pe inspectorul realităților, ăr capul cugător, conducătorul și cu un cuvânt „factorul” „eforiei” archidieceșane, cum califică d-sa oficiul de cassă în broșura sa „Pro Veritate” — era d-nul Brote, ba în curs de nouă ani de serviciu, în puterea „hărniciei” sale, care nime nu i-o trage la îndoială, ca referent ajunsese „factotum” și în consistoriu.

La finea lungului seu răspuns relativ la sentința consistorială Nr. 4270/1888 éta cum se exprimă dl Brote despre dl cassar:

„Dl căpitan Stezar a încărcat mulți ani pe umerii sei și în cei 18 ani, decând a strins, a păstrat și a păzit averea dieceșei, prea multă bunăvoință, prea multă sîrguință a pus în activitatea sa oficială neobosită, decât ca să nu-l măchnescă, până în adâncul sufletului, o tractare ca aceea, de care a binevoit consistoriu a ne face părtași. Rog pe venerabilul consistor a cruța pe viitor pe acest venerabil bătrân, a nu-i mai amări restul zilelor, ce le mai are, și a me considera pe mine singur de acela, care poartă totă răspunderea, pe care o primesc cu plăcere”. (Vezi broșura „Pro veritate” pag. 62.)

Asta cu alte cuvinte va se dică:

„Domnul căpitan Stezar este cu mult mai bătrân, decât se se potă adăci în operațiuni financiare ca cea din cestiune. Totul este lucrul meu, deci și răspunderea este numai a mea”.

Acesta este adevărul. Și chiar pentru aceea, nime n'a făcut și nu face răspundător de dl Stezar pentru cele ce s'au petrecut la consistoriu pe baza propunerilor și informațiilor venite dela „oficiul de cassă” al consistoriului, nici pentru mo-

dul cum s'au „chivernisit” averea bisericeii, de cand dl E. Brote a intrat în serviciul bisericeii, ci numai pe dl Brote, și dacă totuși lângă numele lui obvine și al dlui Stezar în respectivele dispozițiuni ale autorităților superioare bisericești, acestea are să fie așa numai pentru-că după respectivul regulament, controlorul și cassariul sunt în solidum răspundători consistoriului pentru manipularea averii bisericești, ăr sinodului, resp. bisericeii sunt răspundători președintele cu toți asesorii consistoriali (§. 134 St. org.) între cari sunt și cassariul și controlorul (§. 132, p. 5 St. org.).

Aceea dispozițiune a statutului organic, ca senatul episcopesc „din sinul seu” se și alégă cassariu și controlor, cari apoi pe răspunderea senatului se manipuleze averea eparchiei, după părerea noastră, nu este destul de rumegată, și cu omenica dl Brote, cari în persóna lor nu vor se subordoneze pe cassariul resp. pe controlorul asesorului consist. produce referințe întorse în consistoriu și în loc ca stăpânul să poruncască subalternului seu, ajunge sluga poruncitoriu stăpânului, pentru-că în cestiuni de avere, până când manipulanții ei posed încrederea consistoriului, votul lor trebuie să fie considerat, ăr din 4 votanți ei ca asesori consistoriali sunt doi, al treilea este un alt asesor consistorial, carele păstrează o chieșă dela „cassa de fer”, carele în urma desului contact cu manipulanții, natural îi spriginesce și numai un votant este deplin independent.

Nu mai astfel se poate încumeta un controlor să facă lucruri, de cari a făcut dl Brote în sinul consistoriului, și în urmă când este vorba de răspundere, se aibă curajul a înfrunta pe consistoriu și a dică, că dispozițiunile lui sunt „forme góle”, căci el și cassariul nu sunt „funcționari subalterni” ci în realitate „ei sunt aceia cărora li s'a încredințat întreaga avere și sôrtea ei” căci „colegii lor nu sunt ómeni de specialitate”. „Noi am fost aceia, cari am înțiat afacerea, noi am fost care am spriginit-o, noi am fost cari am hotărât-o, noi aveam să fim deci și aceia cari se o executăm”. Astfel vorbesce dl E. Brote ca controlor în răspunsul seu către consistoriu dat tot prin el publicității prin tipariu („Pro Veritate”) în cauza, de care ne vom ocupa mai la vale.

Nu vom vorbi mai pre larg de mult ventilată prin sinode și prin opinia publică „casa lui Bechniș”, de carea archidieceșca n'a avut nici o trebuință, și totuși „pițigoii” de atunci, „tribuniștii” de astăzi din senatul episcopesc cu dl Brote înfrunte, în hatărul amicului și colegului lor Bechniș, sub presidiul vicariului de atunci fără șcirea Metropolitului o a cumpărat cu preț de afecțiune în detrimentul fondurilor archidieceșane, și, ca concludus se nu de cumva de vro pedecă, dacă va veni la cunoștința arhiepiscopului, în contra tuturor regulelor de „chivernisire” a averii bisericești, îndată după luarea concludusului, înainte de a fi luat măcar la protocol, și fără al fi dus la cunoștința arhiepiscopului, unicului răspundător după canóne pentru averea eparchiei sale — stante sessione a și plătit-o d lui Bechniș, carele cu cuitanța gata ascepta în antișambră, până când amicii lui au luat hotărârea la masa verde.

Nu vom vorbi mai pre larg, nici despre pricopsela, ce ni-o a făcut dl Brote cu propunerea spre cumpărare a unei case în Elópatak dela dl Dr. Szabó, de care fondurile noastre nici o trebuință nu au, și nici când nu se va renta.

Vom prezenta însă cetitorilor nostri cauza celebră a dlui Brote în serviciul bisericeii: *Conversiuinea efectelor de preste jumătate de milion, în carea biserica și-a dat deja verdicutul seu asupra dlui Brote, mai restând numai sentința justiției civile relativ la desdaunarea materială.*

Acestea le-am premis pentruca publicul neorientat să pricepă actele oficiale, ce se vor publica în Nrul procsim, și se șcie culege „veritatea” și din broșura dnului Brote intitulată „Pro Veritate”.

## Memorandul românilor din Transilvania și Ungaria, către Maiestatea Sa imperială și regală apostolică Francisc Iosif I împărat al Austriei, rege apost. al Ungariei etc. etc.

(Urmare.)

b) vătămât se simte, de altă parte, poporul român, prin această uniune, pentru-că prin acel act s'a lucrat la efectuarea unei fusiuni fără considerarea legilor, ce garantează autonomia acestei țeri.

Uniunea și inaugurarea ei prin art de lege 43—1868, sunt desconsiderarea fățișă a tuturor drepturilor poporului român, ca element, care compune în absolută majoritate vechia Transilvană, precum și a tuturor legilor fundamentale, cari asigură autonomia acestui principat, sunt înlăturarea totală a elementului român și o nedreptate atât din pun-

tul de vedere legislativ și juridic, cât și din cel politic.

Ajungând prin sistemul dualist și prin uniune puterea statului în mâinile elementului maghiar, acesta nesocotind interesele comune, generale și mari ale statului, a urmărit numai asigurarea egemoniei sale și unificarea națională maghiară, și toate legile create de atunci și până astăzi, precum și executarea lor adevăresc mersul regretabil spre acest povișniș.

Drept ilustrare a acestui trist adevăr, ne luăm voie a apreția în liniamente generale, câteva din aceste legi, precum sunt: legea electorală, — legea pentru egala îndreptățire a naționalităților — legile școlare, — legea de presă și legile agrare.

A.) Legea electorală creată pentru Transilvania este aceeași, care a fost luat drept basă pentru realisarea intențiunilor naționale magiare manifestată la 1848.

Pornind din dispozițiunile sociale și politice, cari erau în vigoare pe timpul feudalismului, creatorii acestei legi au fost conduși tot de motivele, cari au dat naștere legii din anul 1790—1791. Deosebiră, în această privință, e numai că între motivele conducătoare, pentru crearea actualei legi, concurge și intențiunea de a susține prin artificiu egemonia maghiară asupra celorlalte popóre și după desființarea feudalismului, cea ce ese la ivelă și din faptul, că această lege se deosebesce în dispozițiunile ei privitoare la ținuturile locuite de români, de cele privitoare la ținuturile locuite de secui, și că legea are dispozițiuni, cari la prima vedere par a stabili principiul constituțional al egalei îndreptățiri între fostii iobagi și domnii de pământ, acordând pe lângă un anumit cens, dreptul de alegător și poporului mai înainte iobăgit. — În adevăr însă, această dispozițiune, e un invederat neadevăr, care servește singur numai spre mascarea nedreptății, ce i se face poporului desrobit, deóre ce acel cens, statorit pentru Transilvania, unde pământul e neroditor și de clasa V—VIII, după un venit curat de 84 fl. v. a. al moșiei, e numai în forțe puține casuri realizabil pentru fostii iobagi. Pe când în Ungaria, unde pământul e roditor, censul e dat după 1/3, de sesiune, în Transilvania el este de aproape nouă ori mai mare de urcat încât ese clar la ivelă tendența legii de a face, ca poporul Transilvaniei să fie depărtat dela urnele electorale pentru legislativă și legea totuși se pară corespundătoare egalizării popórelor prin stergerea robotei. Această dispozițiune bătătoare la ochi, nu numai adevăresce convingerea mai sus esprimată, dar esplică totodată și impregiurarea și faptul deprimător, că sunt în Transilvania multe comune cu populațiune de 2 și 3 mii locuitori, în cari, din cauza censului prea urcat, nu se află nici un alegător, deóre-ce moșiile urbariale, cari au devenit proprietatea fostilor iobagi, cu puțină excepțiune, plătesc darea directă între 4 și 7 fl. v. a. și numai prea puține 8 fl. ori mai mult. Astfel populațiunea rurală și după egalizarea ei cu celelalte clase libere, și după ce i s'a dat prin litera unei legi drepturile cetățenesci, a rămas tot prin litera altei legi despoiată de puțină exercitării dreptului reprezentativ. Acest fapt e în contra dreptului și în contra constituționalismului democratic, fiind că esclude majoritatea proprietarilor de pământ al țerei dela exercitarea celui mai cardinal drept cetățenesc și-i ia puterea de a îniriuri asupra conducerii afacerilor publice.

Ceea ce mai virtos face imposibilă reprezentarea în proporțiune corespundătoare a românilor din Transilvania în legislațiune sunt acele dintre dispozițiunile legii electorale, prin cari, în orașe, li-se dă drepturi de alegător tuturor meșteșugarilor, chiar și celor ce nu dispun de nici o avere, ba atât în orașe, cât și pe la sate, li-se acórdă același drept tuturor nobililor și libertinilor, precum și secuilor libertini, fără considerare, dacă plătesc ori nu vre-o dare statului. Va se dică în practică legea le dă secuilor și celor mai mulți dintre maghiari, sufragiu universal, ăr pe români îi esclude în majoritatea lor precum, pânitoare dela urnă. În urma acestor dispozițiuni ale legii, maghiarii libertini și nobilii mărunți, cari, ca foști favoriți ai elementului maghiar până la 1848 au rămas în mare număr, vin acum, deși ómeni fără ocupațiune și fără avere, și majorisază pe plugarii români, cari au casele lor, și-i plătesc patriei și Tronului deopotrivă tributul de avere și de sânge. Și pe când aceștia, cari cu drept cuvânt se consideră în vechia Transilvană ca elementul ce compune și susține statul în preponderanța lui majoritate, sunt escluși dela exercitarea acestui drept cardinal, — foștii nobili și libertini, cari cu puțină excepțiune se susțin spre sarcina și greutatea societății, se imbuibă cu privilegiul, ce li-s'a acordat în lege și e octroat, ca să represinte în legislațiune factorii adevărați ai vieții statului, elementele muncitoare și productive. ăr acesta se face în virtutea unui drept avut în timpul feudalismului, care șters odată prin egalizarea ómenilor, s'a perdat pentru toate timpurile.

În urma acestui arangament legislativ îngust și nepotrivit cu spiritul constituțional, noi românii din Transilvania nici chiar în cele mai liniștite împrejurări nu am pute să trimitem mai mult ca 10—12 deputați naționali în dietă. Facem aproape  $\frac{3}{4}$  din populațiunea țării, posedem și pământul țării în aceeași proporțiune și în aceeași proporțiune purtăm și sarcinile comune; e incontestabil dar și dreptul nostru de a fi reprezentați în dietă și de a participa la conducerea afacerilor țării tot în aceea proporțiune; ar fi, credem, mai pe jos de demnitatea omenescă, să ne angajăm, în luptele electorale, pe baza unei legi atât de nedrepte.

Pe cât de nedreptă e legea, pe atât de artificială e și arondarea cercurilor electorale. E lucru curat ridicul a vedea, cum în unele cercuri electorale alegătorul român e silit a călători câte o zi și mai mult, ca să ajungă la localitatea unde-și poate exercita dreptul.

În Transilvania trăesc abia vr'o 200,000 magiari risipiți prin fostele comitate feudale prin o populațiune română de preste 1,500,000 români; legiuitorii au purtat de grijă, ca prin împărțirea cercurilor electorale să asigureze acestei inime mi norități magiare majoritatea voturilor la urnă.

Dispozițiunile legii și împărțirea cercurilor electorale dau drept rezultat cea mai mare inegalitate electorală între comitatele din Transilvania, deoarece în comitatele secuiesci, fiind acordat secuilor sufragiul universal, ajung cu miile la dreptul de alegător, în comitatele, unde români trăesc în mase compacte, sunt rari de tot alegătorii.

E indeosebi notoric, că afară de Secuime, în comitate și în districte pentru populațiune de 90—290 mii locuitori abia se găsesc 2—6 mii alegători, pe când prin orașe la o populațiune de 3500 până la 29,000 suflete, 1800—2000 alegători.

Peste 60,000 dintre alegătorii din Transilvania se folosesc de acest drept în virtutea nașterii din părinți nobili, ori a drepturilor acordate liberilor secui, ceilalți alegători ai țării, cari au dreptul în virtutea censului se reduc la 15—20 mii. Și, precum arată datele de mai sus, în comitatele cu populațiune română un deputat cade pe 50—70 mii locuitori, pe când Secuimea trimite câte un deputat pentru 4—5 mii locuitori.

E de prisos să mai insistăm asupra amănunțelor în ceea ce privește punerea în aplicare a acestei legi electorale. E lucru recunoscut în public, că în contra dispozițiilor legii electorale și ale celei criminale, sub titlul de onorare a alegătorilor se fac corupțiuni prin beuturi și mâncări, apoi prin bani. Sub era constituțională magiară demoralizarea a ajuns în această privință la culme, încât acela care are să fie ales deputat, chiar și fiind rugat de alegători să primească candidatura, trebuie se fie pregătit spre a face cheltuieli de mii.

Abusurile săvârșite cu acapărarea alegătorilor sunt atât de notorice, încât ne vedem în fața unei organizări sistematice a corupțiunii electorale, al căreia sprijinitor și factor principal se adeverese a fi însuși organismul administrativ al statului ungar. În fața acestei falsificări generale și sistematice a alegătorilor, este prea natural, dacă chiar în dieta ungară s'au simțit mai mulți indemnati a-și ridica glasul pentru apărarea dreptului de libertate electorală, care, precum se scie, și azi încă e un „*pium desiderium*“.

Atât de departe merge în statul ungar corupțiunea electorală și violentarea conștiințelor, abusus de drept și de putere, ce se face în alegeri, încât numai cu capul a mână se mai poate aventa cetățenul în luptele electorale și alegerile au ajuns să aibă înfățișarea războiului civil.

Vedând aceste nelegiuiri, poporul român, mai ales în Transilvania, unde și după inaugurarea uniunii s'a păstrat o lege electorală deosebită de cea din Ungaria proprie, află că ar fi o întreprindere nedemnă și nepatriotică de a intra cu ciomagul și cu toporul în luptă pentru validitatea celui mai cardinal dintre drepturile sale: el speră și așteaptă ca alegerile să fie libere și legea electorală să fie dreaptă.

După toate volnicile petrecute dela inaugurarea dualismului, românii sunt cuprinși de o mulțămire atât de adâncă, încât participarea în masse a alegătorilor români la alegerile falsificate ar pute să suscite chiar scene revoluționare, a căror întindere nu se poate prevedea într-o țară, în care asupriții sunt atât de mulți și asupritorii atât de puțini și de nechibzuți, ca în Transilvania. Cuprinși dar de simțământul, că pentru români, câtă vreme se mențin legile nedrepte și procedurile de violentare arătate mai sus, nu e loc în cadrul vieții constituționale a statului ungar, nici scaun în dieta țării, alegătorii români din Transilvania și din Ungaria au decretat a rămâne în rezistență pasivă față cu dieta din Budapesta.

### Convocare.

Conform §-lui 21 din statutele Asociațiunei transilvane, precum și în sensul concludului adus în ședința subcomitetului despărț. din 10 Iunie st. a c. prin acesta se conchiamă a doua adunare generală a despărț. XXVII Cohalm al asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român ce se va ține în comuna Ungra în localul școlii gr. or. în 11 Iuliu st. n. a. c. adevă în ziua SS. Apostoli Petru și Pavel după amăzi la 2 ore; cu următoarea

#### Programă:

1. Cuvântul de deschidere prin direc. desp.
2. Constatarea membrilor și înscrierea de membrii noi.
3. Raportul cassariului despărț.
4. Votarea locului pentru ținerea procsimei adunării generale.

La adunarea acesta este rugată a participa întreaga inteligență și poporul român din acest despărțământ precum și alți binevoitori.

Cohalm, 14 Iunie, 1892.

Nicolau D. Mircea,  
director desp.

Stroia,  
actuar.

— Conform §-lui 21 din statutele Asociațiunei transilvane, și în sensul concludului adus în adunarea generală I-a din 2 Iunie 1891, prin acesta se conchiamă a II-a adunare generală a despărțământului al XXIX-le al Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român, carea se va ține în Mediaș în sala hotelului „Strugurul de aur“ în 17 Iuliu n. 10 a. m. după următorii:

#### Program:

1. Cuvânt de deschidere prin președintele despărțământului.
2. Raportul comitetului despre activitatea sa dela ultima adunare generală.
3. Alegerea unei comisii pentru înscrierea de membrii noi.
4. Raportul cassariului.
5. Înființarea de agenturi în cercul acestui despărțământ.
6. Alegerea alor 3 ablegați la adunarea generală a Asociațiunei transilvane ținându în Blaș în anul curent.
7. Disertațiuni și producțiuni literare.
8. Statorirea locului și timpului adunării generale.

După terminarea afacerilor adunării generale va fi prânț comun în sala a II ori în grădină, ér după prânț petrecere socială cu joc în sala cea mare.

La adunarea generală, precum și la petrecerea socială este rugată a participa întreaga inteligență română din Mediaș și jur, precum și toți următorii literaturii și culturai porului român.

Mediaș, în 16 Iunie. 1892.

Ioan Moldovan,  
protopop și președ. desp.

Ioan Chendi,  
actuar.

Dion. Roman,  
cassariu.

### Declarațiune la adresa tribunistilor.

Sibiiu, 8/20 Iunie.

Astăzi în orele înainte de amăzi s'au prezentat la redacțiunea fôiei noastre doi ômeni din ceta tribunistilor, ca trimiși din partea dlui Eugen Brote, directorul actual al „Tribunei“, cerënd satisfacțiune cavalerescă pentru articolul nostru din urmă, care se ocupă cu conduita dlui Eugen Brote.

Se înțelege, că afacerile puse pe calea acesta, mai totdeauna se termină cu duel, afară de cazul, când pentru preținsele vătămări personale se dă o altă satisfacțiune prin explicări mulțămitoare sau chiar prin umilirea de a cere iertare dela cel ce se află vătămat.

Noi însă deoparte n'avem să revocăm nici măcar o iotă din articolul nostru, care privește pre dl Eugen Brote, ci din contră ne rezervăm a continua înregistrarea economiilor purtate de d-sa; de altă parte trebuie să o spunem cetitorilor nostri și indeosebi curagioșilor provocători: că fiind colonele fôiei noastre deschise pentru apărare în cas când cineva s'ar afla vătămat prin comunicatele ei, și avënd noi în cele din urmă lege de presă, ca remediu în contra vătămărilor pe calea diaristică, noi nici odată nu vom urma provocărilor de a da cuiva satisfacțiune așa numită cavalerescă, până când nu ni se dovedește, că am fost în rătăcire; așa dar curagioșii provocatori nici în cazul concret, nici în viitoriu n'au ce căuta la noi cu astfel de provocări.

Redacțiunea „Telegrafului Român“.

### Varietăți.

\* (Dela curte). Maj. Sa împărătesă regină Elisabeta petrece la locul de cură Carlsbad. Foile din Boemia salută în mod însuflețitoriu pe înaltul ôpe, dorind ca cura să aibă efectul asceptat.

\* (Advocați noi.) Dnii Dr. Eugeniu Meșian și Dr. Petru Cornean au depus cu succes censura de avocat înaintea comisiei esaminătoare din Budapesta.

\* (Protopretor) Adunarea municipală a comit Sibiiu a ales de protopretor în locul răposatului M. Branisce pe dl Petru Drăghiciu.

\* (Postal.) Direcțiunea postală telegrafică din Sibiiu escrie concurs pentru ocuparea postului de magistru postal clasa I. în Murăș Ludoș (comit. Turda Arieș.) Reflectanții au a-și înainta cererile în decurs de 3 săptămâni la numita direcțiune, de unde pot primi informațiuni detaiate.

\* (Sânțirea capelei române din Paris.) Dumineca în 31/V s'a făcut sânțirea solemnă a bisericei române în prezența dlui N. Crețulescu, ministrul României, a personalului legațiunei și a coloniei române. Oficiul divin a fost celebrat de Sânția Sa Inocențiu Ploesteanu, vicarul metropoliei din Bucuresci, asistat de părintele Cezărescu-Flor și de economul Severin, superiorul capelei.

Cu această ocaziune credem interesant a da dnpă „Timpul“ câte-va amănunte în privința bisericei române din capitala Franciei.

Acastă biserică, care era catolică și se numia St. Jean de Beauvais, a fost cumpărată de guvernul român în 1882, pe când era ministrul la Paris d. M. Pherekyde.

După cumpărarea bisericei și înainte de restaurarea și întocmirea ei pentru cultul ortodocs, s'a clădit un presbiteriu pentru personalul deservent, ér restaurarea propriu disă a întâmpinat întârzieri neconținute, cât a fost ministru al țării repozatul întru fericire Vasile Alexandri, care nu aprobese cumpărarea acestui imobil și care, din considerațiuni cu totul personale, nu voia să se restaureze sub auspiciile sale.

Scrupulos până la esagerare, marele bard al românilor, se temea să nu fie acuzat, că a profitat cu ceva din această restaurare și avea obiceiul a răspunde, de câte ori cineva îi vorbia de restaurarea capelei:

— Las s'o facă alții după mine, căci nu voi să me acuze compatrioții, mei, că mi-am făcut casa de la Mircesci cu banii capelei:

Abia după mörtea poetului, dl George Bengescu, care l'a înlocuit ca însărcinat de afaceri, a pus totă stăruința ca opera această să fie dusă la bun sfârșit și să se dea capelei române din Paris o formă demnă de statul român. S'a numit o comisiune compusă din d-nii G. Bengescu, P. Millo, senator, și economul Severin, superiorul capelei, și dându se în adjudicațiune toate lucrările, capela română a putut fi restaurată într'un spațiu de timp destul de avantagiöse.

Pentru suma de vr'o opt sute de mii lei, inclusive prețul cumpărării, românii posedă în Paris o biserică a lor, care nu numai corespunde tuturor cerințelor și servă de loc de raliere pentru numărôsa colonie română din Paris, dar care mai e și un monument istoric și arhitectonic din cele mai interesante.

Așteptăm acum amănunte în privința solemnității sfînțirii, pe care le vom comunica cetitorilor nostri, îndată ce le vom primi.

\* (Împăratul Wilhelm și Bismarck.) Cele mai mari foi politice din Germania discută o cestiune, care a provocat mare senzațiune în totă Germania E vorba, că împăratul Wilhelm, călătorul odată cu tren separat pe lângă Friedrichsruhe a poruncit să oprască trenul, ér ajutorului seu îi ordonă să mērga la Bismarck și să-l invite ca să vorbească ceva cu dēnsul. Bismarck la început se înduplecă se pornescă, audēnd însă princesa și feciorul Herbert se puseră în calea bētrēnului și'l demēntară. Bismarck răspunse în fine, că fiind indispus nu poate merge.

\* (Căsătoria în familia Bismarck). Fiul cel mai mare al prințului Bismarck a sosit dimpreună cu mai multe rudeni în Viena, unde se va celebra actul cununii cu cont. Margareta Hoyos. De osebită impresiune a făcut la împregiurarea vienesilor că Herbert Bismarck a fost foarte modest îmbrăcat la sosire, unde-l ascepta logodnica cu totă familia.

### Mai nou.

Într'un articol publicat în „Gazeta Transilvaniei“ Nrul de azi, dl Dr. Alecsadru Mocioni marchiază situațiunea politică actuală, susține programa dela 1881, dar condamnă procederea comitetului actual al partidei naționale.

### Loterie.

Sâmbătă în 18 Iunie, 1892.

|           |    |    |    |    |    |
|-----------|----|----|----|----|----|
| Finișôra: | 35 | 47 | 15 | 74 | 34 |
| Viena:    | 5  | 36 | 79 | 17 | 46 |

Nr. 481/892.

[82] 2-3

**CONCURS.**

In urma concludului Venerabilului Consistoriu archidiececan din 4 Maiu 1892 Nr. 3258 Plen. pe baza stat. org § 63, combinat cu §. 23 punct 5 și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania, sub Nr. protocolariu 136 din 1888, prin această se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Alba-Iulia.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi totodată și paroch în locul central al tractului anume în parochia din Alba Iulia oraș.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) Venitele protopresbiterale, cari stau din pașalul de cancelarie din fondul Rudolfin archidiececan și din tacsele, ce incurg pentru ședulele de cununie, pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procese divorțiale și alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) venitele parochiei de clasa a III-a din Alba-Iulia oraș.

Concurenții au să documenteze cualificațiunea prescrișă în concludul congresual Nr. 111 din 1888 și se alăture la concursele lor și o tabelă de cualificațiune cu rubricile indicate în § 12 din regulamentul congresual provocat mai sus și apoi astfel instruie, să le subternă Venerabilului Consistoriu archidiececan din Sibiu, în restimp de 30 zile computate dela ziua ce urmăză după prima publicare a acestui concurs în „Tel. Rom”.

Concursurile intrate după expirarea termenului nu se iau în considerare.

Alba-Iulia, din ședința comitetului protopresbiter al tractului Albeiluliei, ținută la 30 Maiu, 1892

Nicolau Ivan, Nicolau Cadariu,  
adm. protopresb. notariu.

Nr. 3885 Plen.

Concursul acesta se aprăbă, și se dă spre publicare în „Telegraful Român”.

Sibiu, din ședința plenară a Consistoriului archidiececan, ținută la 1 Iunie, 1892.

**Consistoriul archidiececan.**

Nr. 233

1-3

**Concurs repetit.**

Pentru întregirea parochiei de clasa III Cherges cu filia Popesci protopresbiteratul Devei, după ce în urma concursului prim nu s'a ivit candidați, prin această se escrie concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în ȋiariul „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt regulate și statorite în ședința comitetului parochial ținută la 21 August 1891, și tôte la olaltă dau o sumă de 227 fl. 50 cr. v. a.

Informațiuni mai de aproape despre această parochie se pot lua dela oficiul protopresbiter al și dela comitetul parochial.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile concursuale instruite conform legilor din vigóre la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Devei în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Avram P. Pécuaru,  
protopresbiter.

Nr. 164.

[77] 2=3

**CONCURS.**

După decisiunea Venerabilului consistoriu archidiececan dela 19 No-

vembre 1891 Nr. 6698 B. și în conțelegere cu comitetul parochial se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroch în comuna bisericescă de clasa a III-a Schodol, în protopresbiteratul Câmpeni, cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 418 fl. v. a. constătătoare din venite stolare sistemisate.

Doritorii de a ocupa acest post se trimite cererile lor concursuale cu documentele cerute de legile din vigóre la subscrul oficiu în termenul cuvenit și înainte de alegere să se prezenteze în parochie pentru a cânta respective a celebra și a cuvânta.

Oficiul protopresbiter al Câmpenilor.

Câmpeni, 15 Maiu, 1892.

Romul Furdul, protopresb.

Nr. 124.

[79] 3-3

**Concurs repetit.**

Neputându-se conferi în urma primului concurs un stipendiu de fl. 500 v. a., pentru conferirea lui se escrie, conform concludului din ședința dela 14 Maiu a. c. concurs repetit.

Stipendiul acesta este menit mai ales pentru acei tineri, cari și-au făcut sau cel puțin continuă a-și face în regulă studiile la universitate și cari, terminând cursul filosofiei, vor să-și câștige și cualificațiunea specială cerută de legea statului (art. de lege 38 din 1868 § 103) pentru școlele civile.

Dela concurenți se cere să aibă respective să-și câștige pregătirea recerută pentru de a putea face esamenul special (cerut în §. 103 din articolul de lege citat mai sus) din grupul limbilor, și ca condițiune sine qua non ca pre lângă limba română și magiară să cunoscă perfect și limba gemănă, atât în vorbire cât și în scriere.

În cât nu s'ar presenta universitari la concurs vor fi considerate și cereri de ale studenților absolvenți de gimnasiu, cari astfel implinesc condițiunile puse.

Cei ce reflectează la acest stipendiu au a-și înainta cererile instruite în mod corespunzător la comitetul Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român până la 31 Iuliu n. 1892, având a aclude și un revers, prin care se obligă, ca cêrând trebuința, vor intra ca puteridi dactice în serviciul „Școl'ei civile de fete cu internat a Asociațiunei transilvane” și arătând fiă în cerere, fiă separat de aceea, și durata timpului, pentru care reflectează la stipendiu.

Sibiu, în 1 Iunie, n. 1892.

Pentru comitetul Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

G. Barițiu,  
preș.

Dr. I. Crișianu,  
secretariu.

Nr. 243.

[84] 3-3

**Concurs repetit.**

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa III-a Vorta, cu filia Valea lungă, protopresbiteratul Iliei, după ce în urma concursului prim nu s'au ivit candidați, pe baza rezoluțiunii consistoriale ddto 3 Martiu a c. Nr. 1501 B., prin această se escrie concurs nou cu termen de 30 zile dela 1 publicare în ȋiariul „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt statorite în ședința comitetului parochial ținută la 1/13 Septembrie 1891 și tôte la olaltă dau venitul anual de 442 fl. 65 cr. v. a.

Concurenții și pot lua informațiuni despre starea acestei parochii la oficiul parochial și cel protopresbiter

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile concursuale instruite conform legilor din vigóre la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Iliei în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Ilia, 26 Maiu, 1892.

Avram Pécuaru,  
protopresbiter.

Nr. 323.

[78] 3-3

**CONCURS.**

Pentru ocuparea postului de capelan lângă parochul Georgiu Șonieriu din Saschiz, protopresbiteratul gr. or. al tractului Sighișorei, se escrie în sensul părintescei ordinațiuni a Preaveneratului Consistoriu archidiececan dto 31 Martiu anul c. Nr. 2730 B. concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest sunt; jumătate, — din venitele parochiei acesteia de clasa a III-a și anume: 225 fl. 20 cr.

Reflectanții vor așterne cererile concursuale conform legilor în vigóre la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis, cu îndatorirea a să presenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare, și a face cunoscință cu poporul.

Cei mai cualificați vor fi preferiți.

Sighișora, 14 Aprile, 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Sighișorei, — în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Dimitrie Moldovan,  
adm. prot.

Nr. 139.

(83) 2-3

**CONCURS.**

Pe temeiul incuviințării Prea Ven. consistoriu archidiececan ddto 3 Mar-

tiu 1892 Nr. 1289 B. pentru ocuparea postului de paroch în comuna bisericescă gr. or. Buningenea, de cl. III-a, protopresb. Abrudului, prin această se escrie din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt venitele stolare computate preste tot în sumă de 415 fl. și cuartir liber în casa parochială.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și asternă cererile lor instruite cu tôte documentele recerute de legile din vigóre la subscrul oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Oficiul protopresbiter al tractului Abrud.

Abrud, 19 Maiu, 1892.

Dionisiu Adamoviciu,  
adm. protopresbiter.

**Dr. Sterie N. Ciurcu****Viena, IX Pelikangasse 10.**

Cabinet de consultațiune cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. (86) 1-12

Consultațiuni și prin corespondență.

**Casă de închiriat.**

Cu 1 August stă spre închiriere casa din strada lungă la **Pôrta-Turnului Nr. 6.** cu 4 încăperi de locuit, 2 cuine, cămeri, zidiri de economiă, curte, grădină spațioasă.

A se întreba strada Urezului  
Nr. 19. [81] 2-3

**Să recomandă și acoperirea de turnuri cu tinichea**

Scocuri pentru streșini  
de tot felul

Stimate  
proprietar de casă!

Acoperișe de tinichea  
de tot felul

Îmi permit a ve înștiința, că primesc pe lângă un preț uimitor de ieftin și anume dela 70 cr. până la 1 fl. 50 cr. pro metru, executarea

**scocurilor de tinichea pentru streșini**și **acoperirea coperișelor cu tinichea de fer**

cu fl. 1.80 până fl. 2.50 pro ☐ metru cu vâpsire de două-ori; tot așa primesc reparaturi de scocuri vechi și vâpsituri din nou.

Pentru sezonul de primăvară recomand depositul meu bine asortat de

**Cane de udat**

bune și ieftine, ca și tôte articulele de tinichea trebuincioase în casă, și rog peon. domni proprietari pentru binevoitorul sprijin, pe lângă asigurarea, că ori-ce comandă o voui executată prompt, solid și ieftin.

Cu tótă stima

G. Stuehlich,  
tinichigiu.

Sibiu, strada Turnului 7.

**Să recomandă și acoperirea de turnuri cu tinichea**